

XIX ANIVERSARI FESTA DE LA CARXOFA

Benicarló 13 de gener
al 29 de febrer de
2012

27 al 29 de gener
Concentració d'AUTOCARAVANES
Lloc: Centre comercial Costa Azahar.

Divendres 27 de gener
Conferència: Història de la
Comercialització a Benicarló

Divendres 27 de gener
Sopar de Gala de la Carxofa de Benicarló

Dissabte 28 de gener
"Torrà" popular de carxofes

Diumenge 29 de gener
Celebració de Missa Major, amb
l'assistència d'autoritats

Diumenge 29 de gener
Inauguració de la XIX Demostració
Gastronòmica
de la Carxofa de Benicarló

Del 28 de gener al 29 de febrer de 2012
XVII Jornades Gastronòmiques de la
Carxofa de Benicarló
A càrrec dels restauradors de la nostra
ciutat i comarca.

Dimecres 1 de febrer
III Jornades tècniques de la Carxofa de
Benicarló

Dissabte 4 de febrer
Conferència: Viatge pel fascinant món
dels escacs i escac al Alzheimer a càrrec
de Leontxo García, periodista esportiu i
corresponsal d'escacs

Dissabte 4 i Diumenge 5 de Febrer
X Regata Social Carxofa de Benicarló
2012
Concurs Gastronòmic Terra i Mar

Diumenge 5 de febrer
Simultànies a trenta taulars a càrrec del
prestigiós mestre dels escacs Julen
Arizmendi.
Lloc: baixos de la càmara agrària,

Dissabte 18 i Diumenge 19 de febrer
VII Concurs de Tir i Arrastre Festa de la
Carxofa 2012.

Diumenge 19 de febrer
VII Campionat de Handbol "Carxofa de
Benicarló"

la veu de Benicarló

Centres educatius "públics" sense recursos a la vora de la fallida tècnica

Centres educatius “públics” a la vora de la fallida tècnica

text REDACCIÓ

Si no fos pel professorat i els treballadors públics dels nostres centres educatius, convertits en Burkina Faso més, que fan i donen el que poden, i molt més, pel seu alumnat i els seus centres, tot i les retallades salvatges que pateixen, faria temps, si fórem una administració “europea” normal, que els hagueren tancat les portes. No és d'estranyar, si no s'inverteix, que en el rànquing educatiu estiguem a la cua d'Europa. Tot seguit tenim una mostra del que importa a les administracions públiques del nostre país l'educació dels seus ciutadans. I així ens va!

Els centres educatius

L'IES Ramón Cid de Benicarló es quedarà sense subministrament elèctric si dimecres que ve no satisfà el deute de 12.000 euros que té amb Iberdrola. Xaro Miralles, portaveu del PSPV de Benicarló, va lamentar la situació en la qual es troba el centre educatiu i va denunciar que és a causa “dels imports que té pendents de satisfer la conselleria amb el centre”. En concret, 60.000 euros que li corresponen per a plantar cara a la despesa corrent, tal com marca la normativa. Miralles, qui també és professora en aquest centre educatiu, va explicar que “conselleria ha dit als responsables que satisfarà el deute abans del dia 28, però en l'institut ningú s'ho creu ja”, atés que és la mateixa contestació que han rebut quan han reclamat la suma en altres ocasions. Miralles va destacar que “si tallen la llum, el centre no podrà funcionar, és així de senzill”. El centre té també pendent de pagament les factures pel consum de calefacció, que tampoc s'han satisfet en els últims mesos. A més, altre edifici dependent del centre escolar, l'antic Jaume I, “duu un mes sense calefacció, perquè ara a l'hivern a conselleria se li ha ocorregut canviar la caldera”. La portaveu

socialista va lamentar que “encara que l'arreglen tampoc tindrem calefacció, perquè no hi ha diners per a comprar el gasoli necessari”. No acaben ací els mals en l'institut, ja que el menjador escolar no es troba en millor situació. El servei es presta perquè els alumnes que es desplacen des de la veïna població de Càlig no facen quilòmetres innecessaris “però l'empresa que ho gestiona duu des de setembre sense cobrar”, va concloure Miralles. Així les coses, els docents esperen que les promeses de conselleria es complisquen i es faci efectiva la transferència pendent “perquè sinó no sabem el que passarà”.

A l'IES Joan Coromines, les coses tampoc pinten millor. El passat dimecres es va reunir per primera vegada la comissió formada per sindicats i representants dels centres d'ensenyament públics locals, les protestes contra les retallades en educació es vénen produint tots els dijous a les 12.55 (hora de l'esbarjo) en què el professorat surt al carrer per manifestar-se. Els problemes del Coromines són antics i coneguts però més urgents, sens dubte, que qualsevol dels “grandes eventos” que identifiquen el nostre país. Així, instal·lacions velles i caríssimes de reformar han passat a dormir els somnis del justos perquè algú s'ha menjat el pressupost que havia per a aquestes reformes. Espais inutilitzats que no es poden ficar per a les classes lectives perquè a l'administració autonòmica se'ls ha “oblidat” que perquè puguen ser usats cal adaptar-los a les necessitats actuals. I no parlem dels quadres de llums, pendents d'arreglar per l'administració des de fa anys. ...

Al Francesc Catalan, des de maig, la Conselleria no ha passat cap dotació econòmica per a sufragar les despeses de funcionament de l'escola. Així, dels onze mil euros que l'escola aprovats pel 2011 només s'ha rebut un quadrimestre de poc més tres mil cinc-cents euros. Encara sort dels

L'altre dia

text RODOLFO SERRANO

PACO DELCASTILLO

L'altre dia anava jo pel carrer quan, de sobte, em va emprendre un d'eixos que tenen una certa afició al futbol, que en va engegar un: “¡ei! tu que escrius de futbol...posa que al nostre poble tenim un florentino i un mourinho”. Òbviament jo em vaig quedar pensant a qui es referia, perquè el personatge en qüestió se'n va anar esperitat, que es veu que tenia pressa i em va deixar amb la paraula a la boca. Vaig pensar que no sabia si valia la pena perdre el temps en aquestes cavil·lacions al voltant de bajanades que diu la gent que té poca feina i va justa de sal a la mollera. Però com que jo també soc un esperit senzill, el cap va començar a rumiar malgrat la meua resistència a fer-ho. Només em venien al cap un parell de persones, que es podria dir que són els seus càrrecs homònims al nostre poble. Però no ho veia. Pedro Giménez és un bon xicot que es va fer càrrec d'un vaixell que ningú no volia pilotar. Ara mateix l'està portant pel camí que tots els que hem estat lligats el futbol d'una manera o d'una altra, pensem que és el millor. Un equip amb gent del poble, molt jove, que algun dia tindrà els seus fruits. No fitxa gent a tort ni a dret con fa el seu homònim, no es passa la temporada reforçant i reforçant, no té jugadors per donar i vendre. Realment tant em fa que perdem contra equips carregats de veterans del futbol i ressentits que no tenen molt clar a què estan jugant. Nosaltres hem de seguir la línia marcada, amb la gent del poble que vulga participar d'aquesta nova manera de fer les coses i veure el futbol local. Amb gent de l'amateur i gent del juvenil, perquè la recompensa pot ser molt gratificant. Seguint amb les meues cavil·lacions, i descartat el paral·lelisme entre Pérez i Giménez, em vaig centrar amb la figura de l'entrenador. El nostre, Martorell, és un xicot que es caracteritza per la modèstia, el treball, la constància i la humilitat. Sap amb el que conta, sap com estan les coses i no demana grans fitxatges ni surt als mitjans de comunicació a queixar-se ni a plorar. No demana el que no pot tindre i sap que la constància i el treball són les millors armes que té. Per això no em quadren les coses i estic per pensar que aquell que em va envestir pel carrer amb aquella estúpida frase, no sabia de què anava i era un complet desconixedor del futbol local. Però no podia ser, perquè era un d'eixos que han anat al futbol tota la vida, que les coses les diu amb un cert coneixement de causa. Al final vaig decidir deixar de

pensar en això perquè no li veia ni la lliga ni la substància, i em vaig fer el decidit propòsit d'anar a buscar-lo i demanar-li una explicació coherent i comprensible per a mi. Florentino i mourinho? No entenc res.

Si, vam tornar a perdre. Aquesta vegada al camp del Morella, on vam anar amb un equip de circumstàncies, amb moltes baixes i un equip molt justet. Aquest és el nostre pa de cada dia en aquesta temporada, però és el que hi ha i no podem fer una altra cosa. Els objectius no són a curt termini. Si no pugem aquesta temporada, ja ho farem la següent. Si hi ha algú que vol pujar, endavant, però no oblidem qui som i qui són eixos amb data de caducitat que pretenen els mateixos drets i prebendes que té un club de més de noranta anys d'història. I si algú s'empenya i se'n va cap a casa, millor. Si algú vol muntar coses paral·leles per tal de fotre a una i a altres, endavant, i ja veurem quan duren eixos edificis amb fonaments de sorra i fastigosos i rancuniosos prebostes.

El proper diumenge juguem contra el Sant Mateu, que té un parell de punts més que nosaltres i que, si el guanyem, podíem assolir la cinquena posició. Si, ja sé que això no és cap mèrit, però jo ja em conformaria amb quedar en una posició digna donades les actuals circumstàncies. No sé si val la pena dir-ho, però no m'importa em absolut el més mínim allò que puga fer eixe altre equip que diuen que hi ha al nostre poble. Els seus resultat em patinen i no em provoca cap tipus de sentiment. És més, allò que em provoca amb una gran intensitat, és la més absoluta de les indiferències, un passotisme i una apatia que no recordo haver tingut mai. Queda dit.

MERITXELL SOSPEDRA MEDALLA D'OR EN LLARGA DISTANCIA

text i foto CNB

Un intens cap de setmana per al Club Natació Benicarló on Meritxell Sospedra va guanyar la medalla d'or de llarga distància, 3000 m, en la Fase Territorial del Campionat d'Espanya Junior en València junt a les 5 noves mínimes nacionals de Carlos Fuente i Joan Ferran Barrachina en el V Control Provincial a Castelló.

La Nadadora del Club Natació Benicarló, Meritxell Sospedra, va guanyar la medalla d'or després de protagonitzar una impecable carrera en els 3000 metres en el II Campionat Autòmic de llarga distància de la Fase Territorial del Campionat d'Espanya celebrat el passat 21 de Gener de 2012 en la piscina coberta del poliesportiu de Benimàmet (València). Meritxell (junior 94) amb un crono final de 39:12 va nadar en aquesta final pel carrer 3 al costat de la nedadora olímpica Yurema Requena (absoluta 83). Amb aquesta nova marca en els 3000 metres Meritxell aconseguix el primer lloc en el rànquing històric del Club com pionera en aquesta categoria i una mínima autonòmica al seu pas pels 1500 m a tan sols mil·lèsimes de la mínima absoluta.

I disputat a Castelló el V Control Provincial en la piscina olímpica de la Salera (Castelló), el passat 21 i 22, el Club Natació Benicarló es va desplaçar a disputar les diferents proves on a nivell individual destacarem l'impressionant paper de JF Barrachina en els 200 m estils, 1a posició i MÍNIMA NACIONAL amb un crono de 2:17.55 i primer lloc en el rànquing històric del club en aquesta prova; 3r en els 200 m esquena i MÍNIMA NACIONAL amb un crono de 2:17.55; Carlos Fuente segon classificat en els 200 m estils i MÍNIMA NACIONAL amb un crono de 2:17.93 i segon lloc en el rànquing històric del club en aquesta prova, així com 2n classificat en els 200 m esquena i MÍNIMA NACIONAL amb un crono de 2:16.32 i segon lloc en el rànquing històric del club en aquesta prova, i el 3r lloc en els 100 m esquena i MÍNIMA NACIONAL amb un crono de 1:02.36.

En la categoria femenina destacarem el segon lloc de la nadadora Nerea Sorando en els 50 m esquena i un crono de 34.75 i primer lloc en el rànquing històric del club en aquesta prova; Irene Sorando amb la 3a posició en els 100 m papallona, 1.11.88 i segon lloc en el rànquing històric del club en aquesta prova, i la 3a posició en els 200 m papallona, 2.42.07; Meritxell Sospedra 4a en els 1500 m lliures 19.44.06 i primer lloc en el rànquing històric del club en aquesta prova i Lucía Piñana 5a en els 50 i 100 m lliures i segon lloc en el rànquing històric.

I multitud de mínimes autonòmiques en diverses proves aconseguides per un equip compost per: Javier Marzá, Ferran Marzá, Marc Avila, David Valdearcos, Jordi Curto, Albert Astor, Adrian Adell, Alberto Añó, José Julián Jaén, Carlos Fuente y Joan Ferran Barrachina, Ana Garcia, Marina Herrero, Noemí Anta, Claudia Barrachina, Marta Valdearcos, Cristina Garcia, Gisele Mateu, Anna Añó, Vanessa Bel, Carla Fresquet, Irene Sorando, Meritxell Sospedra, Lucía Piñana i Nerea Sorando.

Els centres educatius no són els únics que tenen un futur incert.

ve de la pàgina anterior

centres educatius de primària on, ara per ara, les despeses de manteniment, llum aigua i calefacció van a càrrec de l'Ajuntament, però pot arribar un moment en que no tinguem ni per a fer fotocòpies.

Tampoc s'han rebut les ajudes per a llibres de text que havien de ser ingressades al mes de setembre al compte de l'escola per tal de fer arribar als pares aquesta ajuda d'uns 100 euros per a comprar els llibres de l'ESO (a les llibreries tampoc els han pagat el Bono-Llibre), i que desapareixerà enguany per el curs 2012-2013.

Pel que fa a personal des de començament d'aquest curs la Conselleria no ha cobert la reducció d'un terç de la jornada laboral d'una tutora per raons familiars i que el seu horari ha tingut que ser assumit per la resta de professorat en detriment d'hores d'Educació Compensatòria o de reforç. A més enguany s'han escolaritzat alumnes amb necessitats educatives especials pel fet de tenir una Educadora a mitjà jornada, tot i que no sé li augmenta la seua jornada laboral, cosa que provoca problemes per a la dinàmica educativa del centre, perquè als alumnes cal atendre'ls tot i no comptar amb els recursos que els dictamen d'escolarització proposen.

Pel que fa al menjador escolar la qüestió sembla cada vegada més greu atés que les ajudes assistencials i d'educadors tarden molt en ser ingressades per la qual cosa aquest mes ja no es pot pagar la factura de l'empresa de restauració i educadores. Aquestes problemàtiques són fàcilment extrapolables a les que tenen la resta de centres educatius públics de primària de la nostra població.

Els serveis d'ocupació pública

Els centres educatius no són els únics que tenen un futur incert. Treballadors de la Fundació Servei Valencià d'Ocupació i els seus centres associats esperen la decisió de l'òrgan gestor per a saber quins centres tancaran les seues portes a

causa de la reestructuració del servei. La retallada pressupostària preveu que la meitat de les subvencions procedents de l'administració autonòmica no arribaran a les arques de l'òrgan tripartit. En concret, per a aquest exercici està previst que es transferisquen de l'arques autonòmiques 1,45 milions d'euros, enfront dels 2,9 milions de 2011 i els 3,1 milions de 2010. Així les coses, el Servei ja ha anunciat que es veurà obligat a tancar algunes dels seus centres associats a causa del retallada pressupostària. La Fundació Servei Valencià d'Ocupació (FSVE), centre associat al Servei constituït al gener de 1995 per la Generalitat, els sindicats majoritaris UGT i Comissions Obreres i la patronal autonòmica Cierval, compta amb una seu central i una xarxa de deu agències territorials o comarcals repartides entre Sagunt, Gandia, Castelló, Alacant, València. Alzira, Universitat de València, Benicarló i Benidorm. Entre les seues funcions, destaquen la millora de la intermediació laboral i fer més eficaç els serveis d'atenció dels aturats en moments d'elevada taxa d'atur a la Comunitat Valenciana.

Els sindicats contraataquen

Els sindicats de l'ensenyament estan liderant la guerra contra conselleria en defensa dels

professionals de l'educació i les retallades que estan patint els seus sous. Alvar Anyó (STEPV) recordava que "la retallada sempre afecta als mateixos, quan hi ha més punts per on retallar despeses". Les mobilitzacions i manifestacions són part de les accions de protesta que els docents han organitzat per tal de reclamar els seus drets, tot i que les seues mesures de protesta van més enllà. Així, les cinc organitzacions sindicals majoritàries han acordat portar a terme mesures legals per tal que es retire el decret del Consell del passat 10 de gener, on es marquen les retallades, perquè estan convençuts que s'han vulnerat els drets i la legalitat vigent. És per això que han demanat "una entrevista amb el President de la Generalitat Valenciana per a demanar-li retire el Decret Llei i hem començat una recollida de signatures demanant la dimissió del conseller José Manuel Vela, a més de fer informació gràfica i escrita als ciutadans" per tal que siguin conscients de la situació en la que es troben.

També han convocat assemblees per sectors i s'ha dissenyat un calendari de mobilitzacions, que inclou manifestacions a Alacant, Castelló i València el dijous 26 de gener. A la porta de la major part dels centres educatius de la ciutat, es pot veure cartells amb les quantitats que els deuen des de la Conselleria. Anyó va demanar que "l'Administració reconega la dignitat dels funcionaris i que no se'ls veja sempre com als dolents de la pel·lícula, quan se'ls ha retallat en els dos últims anys fins un 25% del sou als professors". A més afegeix que les retallades "no pretenen ni racionalitzar ni ordenar les Administracions Públiques ni el sector públic, sinó que l'única cosa que pretenen és fer caixa a costelles del sou dels treballadors". Anyó va concloure assegurant que "el govern valencià ha dilapidat recursos públics amb una política basada en els grans esdeveniments que ni han generat riquesa ni ocupació, mentre que uns pocs amb l'especulació urbanística s'han folrat a costa dels altres".

EL BOTIFARRA I ELS ROMANÇOS DEI CEC LA RECUPERACIÓ DEL FOLKLORE TRADICIONAL VALENCIÀ

text i fotos NATÀLIA SANZ

El Botifarra s'amaga darrere d'unes ulleres fosques, s'arma d'un llarg bastó i, agafat del muscle del seu fidel Néstor, es transmuta en un personatge típic de les fires d'antany. Dels romanços de plecs de cordell, molt populars en els segles XVII, XVIII i XIX, emana la tradició que siguen interpretats pels cecs, que es guanyaven la vida de fira en fira recitant-los. En els anys setanta aquesta tradició oral, estesa per tot el territori espanyol, corre risc de perdre's per culpa de la discriminació del valencià. "Em vaig criar amb la meua àvia, que li agradava molt tot açò. Als 14 o 15 anys comences a apreciar aquestes coses i et naix el cuquet. Estem parlant dels anys 75, els anys de la Transició i s'havien perdut moltes coses", recorda. És més o menys en aqueixes dates quan "vaig tenir la santa sort d'entrar en un grup de ball i aquella gent va començar a dedicar-se a arregar totes aquestes coses. Anàvem a cà el Tío Cagalló, la tia Marieta, el Tío Tramús, i molts altres, i vam començar a rescatar tota aquesta cultura popular". Eren anys difícils, en els quals la cultura popular valenciana quasi havia desaparegut per culpa de les imposicions del Franquisme. "Per no deixar-nos parlar en valencià, estava quasi tot perdut. Per sort la gent ho feia en l'àmbit privat" recorda.

Encara així, no va ser fàcil recuperar l'ingent material que pràcticament havia desaparegut pel jou opressor. "S'ha fet un gran treball perquè les nostres arrels no es perden, jo crec que ho hem aconseguit, hi ha molta gent que ha treballat per a recuperar tot açò", assegura mentre enumera gents i grups de folklore tradicional que han investigat per a rescatar de l'oblit cançons i balls. Botifarra sosté i defensa la teoria que "la gent que es mor i no ho diu s'ho duu al cementiri" i sota aqueixa màxima ha treballat els més de 35 anys que duu cantant. "El que passa és que aquell era un grup de ball, però jo em vaig dedicar més als romanços i totes aqueixes coses", recorda. Comença llavors un camí en solitari que li duu a investigar el folklore valencià des de les seues arrels. Pep Gimeno no dubta a compartir taula i estovalles amb gent molt major, conscient que totes aquestes tradicions orals són el patrimoni més fràgil que tenim. "Cada zona té les seues característiques, només d'un poble a altre canvien les cançons, és cultura popular, estem parlant de gent que no sabia de música. Jo deia *tiriri* i en el poble del costat deien *tararà*", descriu. I és precisament gràcies a aqueixa transmissió oral com naixen les innombrables variants que el folklore valencià té. "Tenim moltes riqueses gràcies a que s'han anat passant d'una a

altra: romanços, cants de batre, fandangos... tenim barbaritats de coses. Igual cantes una cosa que una altra".

A això cal sumar la infinitat de dites que Pep ha aconseguit rescatar de l'oblit i que recita de memòria sense que li tremole la veu. "De cada mes de l'any et podria dir una infinitat de dites", assegura. Ho diu una persona que passa per despistat, però que és proper, amable i agraiat amb tot el qui s'acosta a ell per compartir xerrada, o cançons. Gràcies a ell, i a uns altres que han tingut la seua mateixa sensibilitat, s'ha aconseguit rescatar de l'oblit i posar en valor peces que es creien perdudes i que només perviuen en ments privilegiades d'uns pocs ancians que conservaven la memòria fresca. "Tota la vida porto cantant i tota aqueixa gent ara s'ha mort. Però encara hi ha gent que em diu cançons que cantaven la seua família, i me les escriuen. Això és emocionant", assegura. El pròxim 3 de maig es pujarà a l'escenari de l'Auditori Municipal de Benicarló per a oferir al costat del seu grup la selecció de peces que ha editat en el seu últim disc. Amb ell el Botifarra afeirma de nou la seua presència en el panorama musical espanyol, salta fronteres i fins i tot assoleix que grups com Obrint Pas reclamen la seua presència en l'escenari durant concerts multitudinaris.

CLUB HANDBOL BENICARLÓ

text i foto CHB

GRAN SECCIÓ FEMENINA

Cap de setmana intens en el club, esportivament parlant, on la secció femenina del club ha aconseguit resultats molt positius.

Gran victòria la que va aconseguir el sènior femení en el començament de la segona fase de la lliga.

Primer partit de la segona fase, on es decideixen els ascensos i descensos de cara a la propera temporada, quins equips seguiran en la segona Nacional i quins passaran a formar part de la primera autonòmica.

L'equip sabia de la importància d'aconseguir els dos punts que estaven en joc i, per això, es va preparar el partit a consciència durant tota la setmana. Però va ser el CH Oliva el que primer va colpejar i amb un parcial de 2-0, s'avançava en el marcador (0-2, minut 5). Les benicarlandes no es van arrugar i van seguir practicant el seu joc, recolzant-se amb una molt bona defensa que ens va permetre capgirar el marcador (4-2, minut 15).

La defensa, com diem, va ser la clau de la victòria. Una de les millors defenses que hom recorda per aquestes terres. Una defensa seria i contundent, però no agressiva. Una defensa que va frenar els atacs valencians en els moments claus del partit.

La segona part començava com va acabar la primera, amb un equip local treballant en defensa per a matar en atac. I fruit d'aquesta intensitat es va aconseguir la major diferència del partit (9-4, minut 45). Malauradament, una relaxació local, va permetre que les forasteres entraren de nou en el partit (9-9, minut 55). Per sort, les locals van reaccionar, van estrenyer les dents, van tancar els punys i van treballar en defensa per a tornar a deixar les coses clares: manaven elles i volien que així o entengueren les valencianes. Al final, CH BENICARLÓ 11- CH PLIVA 9.

També aconseguia la victòria l'infantil femení. Contra el CH Betxí, les caduferes aconseguen una meritòria victòria que els permet escalar posicions en la taula. Al final, CH BENICARLÓ 13- CH BETXÍ 6.

Per desgràcia, el cadet femení no va poder fer que la festa en la secció femenina fora completa, ja que va perdre el seu partit contra el CH Betxí. En una primera part prou fluixa per part de les caduferes, el Betxí va aconseguir una distància considerable al descans (2-13 al descans). El descans va servir per a rectificar les errades i en la segona part ja van demostrar un altra cara i li van plantar cara a les rivals, aconseguint un parcial de 8-12. Al final, CH BENICARLÓ 10- CH BETXÍ 25.

Pel que fa als equips masculins, nova victòria del cadet masculí en un partit molt vistós. CBm ALMASSORA 14- CH BENICARLÓ 28.

Malauradament, tant l'infantil masculí, com el juvenil i el sènior masculins, van perdre els seus respectius partits.

Per un altre costat, el diumenge va començar la lliga

escolar 4 COLORS, que organitza el club amb la col·laboració de l'Ajuntament de Benicarló.

CATEGORÍA ALEVÍ

BENICARLÓ 12- PENÍSCOLA 4
RÓDENAS 12- PENÍSCOLA 4
LA JANA 10- RÓDENAS 6
BENICARLÓ 6- LA JANA 10
CATALÀ 7- BENICARLÓ 9
LA JANA 9- A. ESTEBAN 7
RÓDENAS 10 - A. ESTEBAN 6

CATEGORÍA BENJAMÍ

RODENAS 11- MARQUES 5
LA JANA 12- RODENAS 4
LA JANA 12- MARQUES 4

Amb aquests resultats, les classificacions queden:

ALEVÍ

1er. LA JANA 4 punts
2n RÓDENAS 3 punts
3er BENICARLÓ 2 punts
4t CATALÀ 1 punt
5è A ESTEBAN 1 punt
6è PENÍSCOLA 1 punt
7è CANET 0 punts
8è CERVERA 0 punts
9è MARQUÉS 0 punts

BENJAMÍ

1er LA JANA 4 punts
2n RÓDENAS 3 punts
3er MARQUÉS 2 punts

Senyora Garcia:

Això és el que vaig saber llegir en l'anterior número de la seua revista...

text EL LECTOR

Ah, per fi Robes s'ha mostrat en tota la seua plenitud. Me l'imagino engreixant la corriola de la guillotina i esmolant amb una pedra la fulla tallacolls. Diu l'home que ja n'hi ha prou i que és arribat el moment de seguir les consignes del poeta i sortir al carrer. És l'hora de despertar-se d'aquest dolç ensopiment en què hem viscut feliçment instal·lats. Sí, té tota la raó. Tirem-nos al carrer i fem rodar caps (parlo en metàfora, és clar) i que tanquen a la presó tots els malfactors criminals que amb tanta perícia ens han robat i sobretot enganyat. Els que encara tinguen alguna cosa, que la tornen –igual algun s'ha de quedar despul·lat- i a la presó i els que han malgastat els diners dels altres (aves, grandes eventos, etc.), també a la garjola perquè no puguen continuar fent més maleses. Ara bé, una vegada consumat aquest acte imprescindible de justícia, senyora Garcia, què? Podem seguir assassinant amb impunitat el planeta? Poden les nostres empreses en aquest món globalitzat competir amb les empreses dels anomenats països emergents on els treballadors són explotats hores i hores a canvi de pa i aigua? Podem continuar permetent que el nostre jovent seguísca imbecilitzant-se amb cada dia més i més necessitats (aparells diversos en especial) provocades per un consumisme idiota? No farem res perquè els nostres fills aprenguen a diferenciar entre allò que realment cal per viure i allò que és prescindible? No farem res per aprendre-ho nosaltres? Sí, ho diu Robespierre, no podem seguir així. Hem de parar, reflexionar i prendre un camí. Deien els joves del 15M que ells no anaven contra el sistema sinó que el sistema anava contra ells; trobo que igual hauria de ser a l'inrevés i plantejar-se que el que falla, realment, és el sistema. Ja s'ho pensarà, senyora meua.

Em sorprén que una publicació com la seua haja dedicat línies a futurs i folclores diversos i no haja dit ni una paraula de com estan de rebotats els professionals (la majoria segurament, sempre hi ha honroses excepcions) de l'ensenyament i la sanitat públiques. No està bé això. La Veu és una publicació reivindicativa i compromesa amb la societat benicarlanda. Estic segur que aquesta mateixa setmana la cosa quedarà esmenada amb escreix. Si a aquests que ens manen amb tanta gràcia i eficiència i tanta majoria absoluta no se'ls paren el peus (ai, Robespierre!) en dos dies, però en dos dies, un i dos, es carregaran tot els sistema públic sanitari i educatiu. Els mestres ja han sortit i continuen sortint al carrer. Estan cremats. Molt cremats. I amb raó. Podem permetre deixar uns serveis tan importants només en mans de l'empresa privada? No i no. Mirem-ho fredament. Quina és la finalitat última d'una empresa privada? Guanyar diners! Se'm dirà que sí, i que, per tant, si volen guanyar diners hauran

d'oferir un bon servei. Jo això no acabo de vore clar. Penso per exemple en aquests establiments de menjar ràpid nord-americans; algú creu que guanyen els diners oferint qualitat? Penso per exemple en les empreses farmacèutiques, que es gasten la perra només a invertir en projectes que els resultaran rendibles i deixen de banda tota aquella gent que pateix malalties estranyes i que també són persones humanes que deia aquell. Podran accedir a la salut i al saber només aquells que tinguen diners? És just això. Que no em vinguen amb milongues d'explotacions mixtes i romanços. Ens hi juguem molt.

Ja acabo, senyora meua. Veig que avui no li he dit massa cosa del que tocava. En fi, no s'ho agarre a mal. M'ha encantat el còmic, el magnífic treball d'investigació del tema de la setmana, l'entrevista a Ricard Martínez Pinyol i tot en general. Excepte, no cal dir-ho, l'impressantable doctor Climent i les seues calentures tardanes.

L'alcalde respon a la polèmica dels restauradors

text NATÀLIA SANZ

L'alcalde de Benicarló, Marcelino Domingo, va recordar que l'ajuntament de la ciutat sí subvenciona als restauradors durant la Festa de la Carxofa. Ho va fer per eixir al pas de les acusacions dels restauradors del municipi, que la passada setmana van lamentar en boca del seu president la falta de suport oficial. "Se'ls dóna 50 quilos de carxofes perquè puguen realitzar la Demostració Gastronòmica" que té lloc diumenge que ve "i, a més, se'ls paga 700 euros a cada restaurant per eixir i oferir els seus menús", va assenyalar Domingo. A aqueixa despesa cal afegir "totes les hores extres que fa la brigada d'obres muntant i desmuntant, una cosa que també ens costa diners a nosaltres", va recordar. L'alcalde eixia així al pas de les queixes dels restauradors pel que fa a l'organització de la Festa de la carxofa d'enguany, que es va presentar en una tumultuosa roda de premsa on els restauradors van expressar les seues queixes pel rumb que estan prenent els festejos. D'altra banda, ahir es va saber que la tradicional Missa Major amb la qual s'iniciaven els actes del diumenge no se celebrarà. Les organitzacions agràries han manifestat el seu disgust per la decisió de l'edil d'Agricultura, Eduardo Arín "que ens ha deixat sense un acte que a nosaltres ens servia per a fer les ofrenes del mar i complir amb la nostra tradició". Pel que sembla, l'horari de finalització de la Missa Major i la inauguració de la Demostració Gastronòmica, provocaven que els restauradors no pogueren atendre els seus negocis particulars correctament,

en una jornada en la qual comencen les jornades gastronòmiques en els locals de la ciutat i les previsions d'assistència se solen desbordar. Tampoc el comportament de qui rebrà la Carxofa d'Or, màxim guardó de la festa, és del grat del poble. Així, Internet arreplega en diverses xarxes socials i webs el disgust dels benicarlandos, que han vist com des que va ser designat amb el premi, el cuiner Sergio Fernández ha preparat dos plats amb carxofes en el seu programa televisiu 'Saber cuinar'. En cap dels dos casos, per a disgust dels benicarlandos, va nomenar les carxofes de Benicarló. El regidor d'Agricultura, Eduardo Arín, va assegurar que "perquè no eren boniques les que va traure per la tele i per això no ho va dir, però jo ja he donat ordre que li envien i cuinarà un bon plat". L'homenatge d'enguany, finalment, tampoc ha satisfet les expectatives dels benicarlandos, ja que és un guardó que tradicionalment es quedava en la població per a premiar a alguna família llauradora. Enguany, no obstant això, s'atorgarà a Mercabarna "perquè en realitat és com un homenatge a tots els agricultors, allí és on es comercialitza a gran escala la carxofa" i des d'on es va donar a conèixer a tots els mercats. Per a concloure, l'edil va contestar a les crítiques de l'oposició, qui van assegurar que l'organització de la festa no es debat en el Consell Agrari com sempre s'ha fet, sinó que és una decisió de l'edil. "El dia abans de presentar els actes a la premsa vaig reunir al consell i els vaig informar de totes les activitats organitzades, i ningú es va queixar", va assegurar l'edil.

LA CARXOFA BENICARLANDA, LES COQUES I L'ESTACIÓ NÀUTICA A FUTUR

text i foto NATÀLIA SANZ

Benicarló va estar present un any més a Futur. La gastronomia de la ciutat va ser un dels plats forts en les dues jornades principals del certamen, gràcies al repartiment de coquetes de Sant Antoni i la demostració de cuina amb carxofes de Benicarló que es va realitzar en l'al TDT. La delegació benicarlanda va estar composta per l'alcalde de la ciutat, Marcelino Domingo, la regidora de Turisme, María Ortiz i la de Cultura, Nieves Eugenio. D'altra part, l'Associació Espanyola d'Estacions Nàutiques (AEEN), en col·laboració amb la Secretària General de Turisme i Turespaña, han atorgat a Benicarló i Peníscola la Bandera a l'excel·lència que certifica a la unitat d'ambdues poblacions com Destinació

Estació Nàutica. Aquest reconeixement avala a la destinació conjunta com zona que mira al mar i disposa de productes i atractius per al turista nàutic i esportiu marítim. En concret, la Bandera es va concedir als Ajuntaments de Benicarló i de Peníscola i va ser arreplegada, en el marc de la Fira Internacional de Turisme de Madrid per Rafael Suescun, President del Patronat Municipal de Turisme de Peníscola i María Ortiz, regidora de Turisme de l'Ajuntament de Benicarló, acompanyats per Francisco Rivera, president de l'Estació Nàutica Benicarló-Peníscola. La AEEN atorga les seues Banderes a les administracions locals que han destacat pel seu suport a una xarxa que engloba a més de 1.600 empreses de 24 Estacions Nàutiques en diferents comunitats autònomes.

EL SENADOR ORTIZ I ELS ALCALDES DEL BAIX MAESTRAT

text NATÀLIA SANZ

El senador per Castelló, Juan José Ortiz, va mantenir una reunió a Peniscola amb els alcaldes del Baix Maestrat. Andrés Martínez, Marcelino Domingo, alcalde de Benicarló i Juan Bautista Juan, alcalde de Vinaròs. Concientes de la situació econòmica en la qual es troba el país, però reivindicatius amb les necessitats reals dels seus municipis, els alcaldes no van cedir en les reclamacions que van interposar davant el senador Ortiz. Temes candents que s'arrosseguen des de fa anys i que ara els alcaldes esperen que avancen. Ortiz va garantir que el seu grup "serem reivindicatius, sempre que no supose un augment de la despesa pública i per això tindrem els peus a terra". Així, Ortiz porta en la seva agenda la petició al govern central d'accelerar les obres de la N340, que em diuen van molt lentes" o les de la N232. Sobre aquesta última va manifestar les seves intencions de "donar una solució al Port de Querol", que té paralitzat el projecte i "que comenc a redactar-se ja el projecte i s'avance en la declaració d'impacte, perquè només haja disposició econòmica, es pugui construir". Cal recordar que aquesta és una de les principals vies de comunicació amb Aragó, principal font de turistes per a la costa nord castellonense.

Una altra de les xarxes de comunicació que el senador pensa reclamar és la CV10, recordant que "va ser el ministeri qui va incomplir el protocol de carreteres, ja que no va construir la part que li tocava, des de Vilanova fins a la frontera

amb Tarragona". Ortiz confia que amb el canvi de govern la situació done un gir i es pugui executar. D'altra banda, el senador reclamarà l'estudi de viabilitat per a la constitució d'una xarxa de rodalies fins a Vinaròs. És també voluntat dels alcaldes que el tren Alvia arribi fins a Vinaròs a l'estiu, com ho fa en Oropesa, i així ho traslladarà Ortiz al ministeri competent. Finalment, sobre la taula va quedar manifest la voluntat dels alcaldes per aconseguir la defensa de la seua costa. És sabut el problema de Benicarló amb la seua costa nord, el de Vinaròs amb la costa nord i la sud i el de Peniscola amb el seu passeig marítim. No quedarà fora de l'agenda d'Ortiz la petició de Vinaròs de fer complir el compromís del govern central de construir una comissaria de Policia Nacional en la ciutat, "que també reclamarem a Madrid", va concloure.

ECHANOVE, AMBAIXADOR DE LES OLIVERES MIL-LENÀRIES

text NATÀLIA SANZ

El popular actor Juan Echanove s'ha convertit en ambaixador *urbi et orbi* de l'oli i les oliveres mil-lenàries del Territori del Sénia. Ho ha fet compromentent-se a exercir el càrrec "amb la passió que acostumo en els projectes que m'interessen", segons va destacar l'actor durant la seua posada de llarg en el nou càrrec 'diplomàtic'. Echanove és conegut, a més de com un gran actor del panorama espanyol, com un consumat gastrònom que demostra el seu saber a través d'un popular blog que escriu quasi diàriament i que comparteix amb milers de persones a través de les xarxes socials. Per la seua banda el projecte de les oliveres mil-lenàries va néixer per a garantir la salvaguarda d'aquest llegat històric de la naturalesa, que es conserva en poblacions de les províncies de Castelló, Tarragona i Terol. Amb ell, es prioritza la protecció i conservació de la biodiversitat, però també el que comporta de posada en valor del fruit d'aquestes oliveres, autèntic o líquid, de la màxima qualitat i amb totes les garanties de procedència i elaboració. Cal recordar que en aquesta zona es troba la major concentració d'oliveres mil-lenàries de tot el món.

Echanove va destacar que "aquestes oliveres, les arrels de les quals en forma de voluptuosa cabellera sedueixen als nostres ulls i inquieten les nostres ànimes, són les que, plorant, ens ofereixen el més preuat tresor de la seua sang". A pesar de la seua baixa rendibilitat, a causa de la seua baixa rendibilitat, fa uns anys va començar l'expoli d'aquestes oliveres cap a grans mansions i rotondes on, a l'estar fora del seu hàbitat natural, acaben vivint malaltes o morint. La pèrdua d'aquest important Patrimoni natural va sensibilitzar a la gent d'aquesta zona i gràcies al treball conjunt del sector (propietaris i molins) i de les institucions públiques, s'està portant a terme el projecte Oli i Oliveres Mil-lenàries del Territori Sénia que ha aconseguit un increment notable dels olis procedents només d'aquestes oliveres, certificats i de la màxima qualitat. S'han establert sinergies amb altres sectors, com la restauració, el turisme i es treballa per a millorar i posar en el lloc que mereixen els olis de les varietats tradicionals de la zona: farga, sevillena i morrut. S'ha engegat el Museu natural d'Oliveres Mil-lenàries a Ulldecona i es prepara el de La Jana, així com itineraris de la Via Augusta i les Oliveres Mil-lenàries.

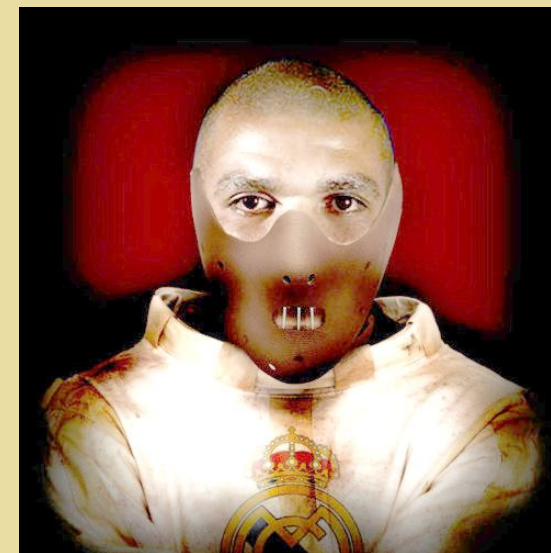
Una mà casualment a sota un peu

Fronteres

text JOAN HERAS

El futbol és un esport molt entretingut perquè ens ofereix un tema de conversa quotidiana. No cal ser un especialista —com, per exemple, els reporters que firmen les cròniques esportives en aquesta publicació— per poder dir alguna cosa sobre el futbol. Tampoc cal ser un soci apassionat d'un club per poder posar-hi culerada quan l'ocasió s'ho val. I si parlem dels Barça-Madrid, d'un partit entre tants però tots ben singulars entre aquests dos equips, tothom té ben a punt alguna cosa per comentar. Sovint els comentaris no són res més que un joc, una mena de lluita de rivalitats que es resolen en un camp amb un cert regust de pòsit social però poca cosa més. El problema rau quan el futbol, gràcies a la seva gran influència a la nostra societat, esdevé un agent potent de construcció o de reforç important de valors, d'actituds.

Recuperem la imatge que va recórrer el món del partit d'anada de la Copa del Rei: la mà de Messi, estès a terra, es situa a sota de la bota de Pepe. Algú pot entendre que Messi, volgutament, va posar amb tota la intenció la mà a sota del peu del jugador del Madrid per embrutar la imatge del madridista de jugador net, impecable en el compliment de les normes, prudent en les seves reaccions. La pràctica totalitat dels espectadors —siguin d'on siguin, siguin seguidors o no de qualsevol dels dos equips— va lamentar aquest gest i el va titllar d'acte rotundament antiesportiu i que taca la suposada honestetat del jugador. Però el fet més preocupant l'hem de buscar en les reaccions posteriors. El gest de Pepe el desqualifica obertament com a esportista, però al capdavant, podríem dir que la patata calenta de la seva pèssima imatge l'ha de pelar ell com pugui. Allò que preocupa més és que, acabat el partit, un alt dirigent del Madrid, l'exjugador Butragueño, de trajectòria esportiva reconeguda i valorada, afirmi que hi ha fetes que s'han d'entendre per la lògica del camp, per la tensió del partit. Dit en altres paraules, que en el fons no va passar res, que va ser com una petita picabaralla per la lluita d'una pilota important. I encara n'hi ha més: l'entrenador del Madrid va reconèixer durant la roda de premsa posterior al partit que, si era cert que Pepe havia trepitjat intencionadament la mà d'un jugador contrari estès a terra, es tractava d'una acció reprovable però que ell no ho havia vist. Fins aquí, d'acord. Però després, passats uns dies, va acceptar amb tota tranquil·litat les explicacions del propi Pepe dient que no havia estat intencionat. I de tot plegat, no se n'ha derivat cap sanció, cap condemna pública des de l'entitat blanca —sí des de

imatge: <http://partidoslaserie.tumblr.com/>

la seva premsa- i només s'ha "castigat" el tendre jugador sense fer-lo jugar en el següent partit de lliga.

No m'interessa centrar la reflexió en el fet que el protagonista d'aquesta acció tan lamentable sigui un jugador del Madrid. Això ara és irrellevant. El que és greu és que uns jugadors d'elit, que saben que són la referència de milers i milers de joves, actuïn d'aquesta manera. I encara és més greu que els alts responsables de l'equip —ja sigui a nivell institucional o esportiu— no condemnin l'acció i acabin, d'una manera o altra, justificant-la. Què ens estan dient, doncs? Molt senzill: que tot val si el que fem és defensar "els nostres", que els greus errors no s'han de denunciar sinó que cal dissimular-los, que transformar l'evidència és legítim si el fi —defensar els nostres— ens ho demana. No m'interessa parlar de càstigs o sancions, però no hauria estat un fet que honoraria els directius del Madrid si haguessin criticat obertament l'acció agressiva injustificable d'un dels seus jugadors? No haurien guanyat en prestigi, en honestetat, en esportivitat? Doncs no ho han fet i, tot al contrari, han reforçat el valor que tot val, que per defensar els teus —els teus interessos— pots trepitjar, mentir, dissimular. Em sembla que aquest ensenyament és ben trist i en aquest sentit hem de lamentar que el futbol sigui un esport tan popular, tan enlluernador per a molts dels nois i noies que tenim a les aules dels instituts i pels carrers de la ciutat.

ve de la pàgina anterior

Tots van admirar el peculiar sabor del nostre dolç més sagrat (per allò de la benedicció del mossèn), però la majoria no van fer més que olorar-les. El que es diu tastar, tan sols ho van fer els polítics. I per cert, amb ben poca categoria, mireu sobre la taula què veuen: cava i... cervesa!

L'educació, indignada

text CARLES LLUCH

<http://elsexilis.blogspot.com>

El món educatiu està sortint al carrer. Les retallades en educació decretades pel govern valencià aprofitant els dies de Nadal han fet que entre els professionals de l'ensenyament s'estenga el desànim i la indignació, i que s'estiguen organitzant en concentracions a les portes dels centres, tancades i manifestacions. Hi haurà gent que criticarà els mestres i professors, amb l'argument que no es poden queixar, que són uns privilegiats i que només protesten perquè es baixen el sou. "Funcionaris", diran amb menyspreu. En realitat, si la societat entenguera els motius profunds de la protesta, sortiria tothom a manifestar-se al costat dels docents.

És cert que una de les mesures contra les quals protesten és la baixada de sous, i potser aquesta és l'espuma inicial. Però l'incendi de la indignació va molt més enllà. O potser podríem dir molt més endins: a les entranyes de la història de la situació en què ens trobem. Per què quan les coses anaven bé, l'educació era la ventafocs dels pressupostos de la Generalitat? Per què en anys de bonança no s'ha acabat amb els barracons, no s'ha invertit en mitjans humans i materials per acabar amb el fracàs escolar? En canvi, ara, es retalla en allò que hauria de ser més essencial per a qualsevol ciutadà: l'educació i la sanitat.

La gent que contempla amb indiferència les reclamacions dels professors, hauria de pensar en allò que representen. ¿No és, potser, l'educació dels fills allò més important? Estic segur que el consens social en això és general. Doncs bé, les retallades de la Generalitat afectaran de manera directa i greu la qualitat d'aquesta educació. Menys professorat interí, i per tant menys professors per atendre l'alumnat, classes més nombroses, menys atenció als alumnes amb dificultats. Els professors reclamen pel seu salari i les seues condicions de treball, és cert. Però també és cert que

Exilis

estimen la seua feina, que valoren la importància de l'educació dels xiquets i els joves com un valor fonamental de la societat, i estan demanant que no es degrade. I això és en bé de tots.

No és només una qüestió de "funcionaris acomodats". En molts col·legis i instituts no poden pagar la calefacció, hi ha talls de llum, no arriben els diners per a pagar el menjador. Mentrestant, tenim un aeroport de Castelló sense avions, amb un director que cobra una milionada per no fer res, i una escultura inspirada en Carlos Fabra que costarà 300.000 €. Un veritable símbol d'on han anat a parar durant tots aquests anys els diners de tots: a una política d'aparador, de despeses immenses i immorals en grans esdeveniments i en obres faraòniques absurdes.

La protesta dels sectors educatius és una protesta per com han anat les coses al País Valencià en els darrers anys, contra els governants que han dilapidat els diners en Fórmula 1, Terra Mítica i altres bestieses. Estem en crisi, d'acord, però aquesta crisi té culpables i cal que paguen per la seua responsabilitat. Abans de retallar allò essencial, que dimitisquen o siguin jutjats per mala administració de fons públics els que s'han gastat els diners en ridícules inútils. I aquesta reclamació no és només dels treballadors de l'educació: ha de ser una demanda de tota la societat. Si és que encara ens queda un mínim de dignitat col·lectiva.

SENSE DENÚNCIA NO HI HA DELICTE

text i foto NATÀLIA SANZ

Denunciar sempre, per molt menut que siga el robatori. És el que han demanat les autoritats benicarlandes als seus agricultors. Només així, asseguren, es podrà acabar amb els furts en el camp. I és que si no hi ha denúncia no hi ha robatori ni delictes, per molt que els agricultors es queixen a la premsa. Així ho han recordat els màxims responsables de la seguretat ciutadana a Benicarló, arran de les últimes queixes dels agricultors de la ciutat, que han arribat a denunciar una onada de robatoris en les seues propietats. En realitat, "només hi ha interposades dues denúncies per robatori davant la Policia local i sis en la guàrdia civil" durant aquest últim trimestre, segons va explicar Marcos Marzal, regidor de Governació. I amb aquestes dades, els cossos de seguretat no poden intervenir perquè no es consideren rellevants.

"El que cal incentivar és que la gent denuncie, i a més estan els fulls d'incidències", va recordar, un imprès que es va repartir entre els agricultors amb l'objectiu de prémer la situació en el camp. I és que a través d'estos fulls, es pot posar en coneixement dels agents que va a començar la collita en una determinada partida, moment delicat ja que els lladres solen aprofitar que el producte està a punt per a delinquir. Marzal, ha recordat que la prevenció és en molts casos el principi de la fi del delictes. "Estem treballant ara perquè els fulls es puguem emplenar també per internet. Per a nosaltres

són una bona forma de mesurar quins són les zones més problemàtiques", va detallar Marzal. En qualsevol cas, l'edil va incidir que els agents de la Policia Local treballen en la prevenció i va recordar per exemple que "hi ha una càmera de seguretat instal·lada en el Camí de Sant Gregori" un dels de major trànsit entre el nucli urbà i la zona rural. A més "s'han intensificat els controls en les fruiteries, demanant els albarans de compra per a comprovar que efectivament es fa en punts autoritzats i de moment no s'ha detectat res". En qualsevol cas, va tornar a incidir en la necessitat que siguen els propis agricultors els que denuncien qualsevol robatori que es produïssa en les seues propietats, per molt menut que aquest pensent que siga

EL CONSERVATORI POSA ALTRA VEGADA EL "BUS" EN MARXA

text i foto NATÀLIA SANZ

El proper divendres 3 de febrer a les 19:30 h, a l'Edifici Gòtic (antic Ajuntament) tindrà lloc un magnífic concert a càrrec dels alumnes del Conservatori Professional de Música "Mestre Feliu" de Benicarló. Per a aquesta ocasió tant professors com alumnes han preparat un repertori d'allò més variat. Podrem gaudir d'agrupacions tant de vent fusta, corda fregada, piano i veu. Per aquest concert es podrà escoltar tant obres de Mozart, Haydn, Beethoven, el romàntic més profund de Schubert i acabant amb obres de compositors del s. XX com X. Montsalvatge i Pau Sorozabal. L'entrada serà gratuïta.

Investigació de la mort d'un home de Benicarló

text i foto NATÀLIA SANZ

La Policia Judicial de la Guàrdia Civil de Peníscola segueix investigant el cas de la mort d'un home de Benicarló, de 40 anys, el cadàver del qual va aparèixer en el garatge d'una obra abandonada del carrer Vinarès de Benicarló. Es tractava d'un home de 40 anys d'edat, la desaparició de la qual va denunciar la família dies arere. No era la primera vegada, ja que la família va denunciar la seua desaparició en diverses ocasions. Pel que sembla el mort duia una vida desordenada i no es descarta cap opció en la investigació. Fins al lloc dels fets de va desplaçar, a més de la policia judicial, una dotació del cos de bombers.

ELS DIMECREROS ES MANIFESTEN

text NATÀLIA SANZ

Juan José Castelló, president de la Plataforma per la Dignitat i Subsistència dels Mercadets de la Comunitat Valenciana, ha demanat a l'ajuntament de Benicarló que retarde fins al mes de març la decisió de traslladar el mercat de venda ambulants. Ho ha fet emparant-se en el fet que en aqueixa data està prevista l'aprovació del nou reglament sobre aquest tipus d'activitats a nivell autonòmic. Així ho recordava també altre dels representants dels venedors, Miguel Santiago, qui va assegurar que durant converses amb l'edil de Comerç, María Ortiz, "li vam demanar que esperara a març, i mantinguera l'actual mercat amb les parades i l'ubicació actuals, i no eliminant-les amb mètodes que mai s'havien utilitzat i amb requisits que no s'havien requerit". A més va afegir que "no pot ser que aquesta senyora diga que ella fa un ordenança cada cinc minuts, si li dóna la gana". En contra de les afirmacions realitzades la passada setmana per l'edil, va recordar que "l'opció de canviar el mercadet de Benicarló a la plaça Constitució és real, ella la va plantejar en la primera reunió encara que ara diga el contrari". El fet està arrelat en les primeres cartes que se'ls va remetre als venedors requerint-los per a renovar la seua llicència d'activitat.

Els venedors estan disposats a lluitar fins al final contra la decisió municipal del trasllat, de la qual no estan convençuts pels problemes que implica el seu trasllat a la nova ubicació, la reducció de llocs de venda i de metres en les parades.

"Benicarló no està sol", apuntava Castelló, i que la plataforma no descarta seguir organitzant manifestacions com la que es va portar a terme dimecres passat enfront de les portes de l'ajuntament. Les seues intencions és que de moment no es modifiquen els llocs de venda, fins a l'entrat en vigor de la nova regulació autonòmica. Per a això han demanat que no es facen efectives les revocacions de llicències realitzades pel consistori i que afecten a dotze venedors, fins a l'aprovació de la normativa autonòmica "i que llavors es regule d'una manera pausada i ordenada, perquè ningú es vaja del mercat, perquè aquesta gent no té altra eixida laboral, s'anirà a l'atur".

EUROPA INVESTIGARÀ EL FEM DE BENICARLÓ

text NATÀLIA SANZ

Europa respon a Iniciativa que demanarà a les administracions espanyoles el seguiment apropiat dels abocaments de fem que la formació va denunciar que s'han produït presumptament en una finca propietat d'un familiar del regidor d'agricultura de Benicarló. A l'octubre passat, Iniciativa denunciava que presumptament, s'estaria produint la utilització dels fems d'animals com adob, que podria estar posant en perill la contaminació dels aqüífers del Baix Maestrat per la situació de la finca. Iniciativa, després que la Conselleria d'Agricultura reconeguera la il·legalitat d'aquesta pràctica, però no prenguera cap mesura referent a això, va traslladar a l'Eurodiputat d'Iniciativa, Raúl Romera, el cas. Els ecosocialistes van demanar explicacions a la Comissió de la Unió Europea, pel que van considerar deixadesa de funcions de la Conselleria. Ara, la Comissió respon que efectivament el seguiment i compliment correspon a les autoritats autonòmiques.

La resposta va arribar per part del senyor. Potočnik, qui, en nom de la Comissió, es va comprometre a "garantir el seguiment apropiat de l'assumpte en qüestió". Potočnik va recordar que la Directiva de nitrats té per objecte protegir les aigües "contra la contaminació per nitrats procedents de fonts agràries i disposa obligacions per als Estats membres, com la de designar zones vulnerables als nitrats i establir un codi de

bones pràctiques agràries i programes d'acció". En aqueix sentit, determina que Espanya ha complit aqueixes obligacions. Malgrat això, va recordar que incumbeix a les autoritats competents dels Estats membres valorar si els programes d'acció s'apliquen correctament i, quan escaigui, adoptar les mesures necessàries. "La Comissió solament pot intervenir si es produeix una infracció del Dret europeu", va dir. Asi les coses, la comissió s'ha compromés a vetllar pel correcte compliment d'aquestes ordenances europees.

ve de la pàgina anterior

retallades... Fem el centre ben gran, però amb el mateix personal, us estranyaria? Diuen que el país està ple d'edificis construïts com a dotacions municipals per a la ciutadania però que estan per estrenar per falta de personal, per no poder pagar ni un sou més o afrontar el rebut de la llum. Si és així, amb l'esment del país africà ens hem quedat curts: això allí no passa, segur.

Psicofonies

Dissabte dia 21 de gener. Un tafaner està a la cuina de casa fent el dinar. Posa la ràdio. No li agrada el que fan i comença una cerca desesperada del dial. Tot són músiques endimoniades. Sent parlar en un punt concret i atura la rodeta. A la desconexió autonòmica de l'emissora de la Sociedad Española de Radiodifusión sona una veu familiar. Para l'orella. Està parlant el nostre regidor d'agricultura, el senyor Eduardo Arín. Parla en castellà: "la verdat és que..." i torna, "la verdat és que..." i així a cada pregunta. La locutora li pregunta si a banda de la *alcahofa* Benicarló té algun atractiu més. "La verdat és que sí, estamos a unos cinco minutos de Peñíscola..." La verdat és que el tafaner, indignat, va apagar la ràdio. Vaja propaganda!

Fiturlandia

Ni un sol dels mitjans de comunicació que enguany van aconseguir arribar a Fitur va poder gravar ni fotografiar la demostració gastronòmica que dos famosos cuiners de la ciutat van realitzar a la fira. I no ho van fer perquè ningú es va preocupar de fer-los saber quins

dies estarien en la fira. I no ho van saber perquè directament, s'havia contractat la filmació d'un vídeo amb una empresa d'Ulldesona. Sí, com ho han llegit. Benicarló va pagar a una empresa d'Ulldesona perquè gravara la participació a FITUR dels cuiners. Que no és que diguem que no tinguen dret a treballar... però és que dóna la casualitat que en aquest poble treballen tres televisions, tres, que no és poca cosa...i na de na. Són els racons mal ventilats de la globalització.

Fiturlandia (2)

El que si que pogueren veure els de la canallesca desplaçats a la capital del regne d'Espanya, és l'immens morro que tenen els que cobren diners públics. Els polítics no, no parlem d'aquests, eixos ja sé sap. Ara ens referim als dissenyadors de l'estand -enteneu

parada-provincial. Se'ls ven la burra a tots els municipis que havien d'anar *juntitos*, sí o sí, per a cabreig dels 'grans' del turisme provincial, que no tenien ni lloc per a reunir-se amb els empresaris. Sí, a Fitur hi ha qui va a treballar i a més en trau profit. Però no ens desviem del tema, que estàvem amb el disseny de la paradeta. Així, de pedra es va quedar l'alcalde del poble veí del nord (Vinaròs, va ja ho hem dit) quan va arribar al seu lloc i es va trobar que per fons tenia... una estupenda fotografia de grandària descomunal de les carxofes de Benicarló. Els llagostins, espantats per les mides de l'hortalissa, s'havien amagat tots a la part de darrere de l'estand, on no havia ni mostrador i per on no passava ningú. Però no va ser l'únic. Per cert, l'alcalde, el nostre no, l'altre, tenim entès que no va parar per l'estand si no era per obligació... quan va passar el presi Fabra. Després no el va poder veure ni fotografiar ningú darrere l'estand del seu poble.

Fiturlandia (3)

Benicarló tenia el port d'Oropesa i el FIB de Benicàssim, Orpesa tenia Montanejos... i així successivament. Només Castelló capital i Peníscola es van salvar de la crema... la resta no tenien la seua fotografia darrere. I diem nosaltres, és tan difícil fer quadrar les fotografies amb les ciutats, sabent que els que anaven eren els mateixos que les fotografies que s'havien de posar per a folrar les parets? Nosaltres pensem que no s'hauria de pagar a aquesta empresa... Però clar, no hi ha protestes cap a fora perquè... són tots del mateix *colorín!!!!*

Fiturlandia (i 4)

Encara sort que ens van salvar les coquetes de Sant Antoni, que ens van repartir per tot arreu a la fira.

EL BENICARLÓ UNDERGROUND

APADRINA UN VALENCIÀ

Emporta't a casa una temporada un valencià en situació de risc: una alumna d'un col·legi de barracons o sense electricitat, un professor interí (disponible a partir del 30 de juny, que és quan el foten al carrer per... no pagar-li vacances), un dels 500.000 aturats, una d'aquestes farmacèutiques a la vora de la fallida, un d'aquests 40.000 valencians en llista d'espera per operar-se en la sanitat pública...

Apadrina'ts, són alegres, xarraires i li tenen agafat el puntet a la paella!

També acceptem tot tipus de MATERIAL HUMANITAR: mantes per a alumnes sense calefacció en els col·legis públics, llibres de text per a les famílies que no puguem afrontar la retirada del bonollibre que, per cert, encara no han pagat als llibrers, bolígrafs i material d'oficina, folis, paper del cul, solt per a fotocòpies, medecines per a les farmàcies, paracetamol i, el que és més important: VASELINA, molta vaselina. Això sí, aquest any també tindrem la Fórmula 1, amb dos COLLONS, i fins al fons.

Gràcies

(No és nostre, circula per la xarxa igual que el vídeo "Qualsevol nit pot sortir el sol al País Valencià" i que ningú es pot perdre)

text LA COLLA DE TAFANERS

Carxofar avalotat

Tot i que de portes cap a fora volen aparentar que tot està com la denominació d'origen, la realitat sembla ser una altra amb la festa de la carxofa benicarlanda. Com açò de repartir carxofes a dojo sembla que ha tingut èxit durant els passats anys de bonança, doncs ara tots volen pujar al carro a vore si li trauen suc a la mamella carxofera. Recordeu? Primer va ser la torrada, després els sopars de gala, més tard, la demostració gastronòmica, continuant amb les jornades gastronòmiques dels restauradors, a més de la ruta del pinxo i a tot això han afegit un seguit d'activitats tant curioses que tenen a vore tant amb la carxofa com un elefant amb una formiga (per allò que un és l'antítesi de l'altre): una regata social, la ruta dels aljubs, concentració d'autocaravanes, conferències i partides d'escacs, concurs de tir i

arrossegament, un torneig d'Handbol i ara una fira alternativa. Bé, tenim entès que també tenen en ment incloure unes jornades comercials de venda al carrer. I la carxofa on és? Això deu ser el que buscava entre la gespa escarransida de la plaça de la Constitució un buret que pasturava per allí diumenge a la tarda, ignorant de com els temps passen i els ajuntaments persisteixen. Pobret!

Carxofar avalotat (i 2)

Els llauradors, pobres, ja poc parlen, prou tenen d'aguantar els preus ridículs a què els paguen l'exquisida hortalissa i els restauradors, emprenyats, ja comenten que qualsevol dia la carxofa només serà... la marca de promoció. I si no, només feu una ullada al de dalt i a les declaracions del nostre cuiner mediàtic, que en roda de premsa va vindre a dir que aquesta festa va nàixer per a la promoció de la carxofa i no com a calaix de sastre o exposició regional on cap tot el que convinga en cada ocasió. A més a més Manolito Rico va reivindicar la iniciativa i el protagonisme dels restauradors davant del consell regulador, que no tracta amb la deferència que mereixen, al seu parer, els promotors i participants del buffet al carrer, un acte totalment original en què inverteixen temps i mitjans propis.

Cues de CSI

Açò ja s'ha fet tradició. Hi ha cadires per seure i esperar el torn però com que no hi ha rotlló per agafar número perquè et donen número, la gent ha de fer cues de molts minuts igualment per agafar un paperet iguallet iguallet que el que li donarien a, no sé, posem un assentament rural de les muntanyes de Zimbawe. I ací mateix ens disculpem per la comparació. Igual resulta que hi ha menys personal administratiu amb açò de les

PAPERERES, FINALMENT

A la carretera de les Corts Valencianes. Sembla que els de l'ajuntament de Benicarló lligen les cartes dels lectors –lectora en aquest cas– y, finalment, s'han decidit a posar papereres. Amb contagotes, però, perquè te'n trobes una cada mig quilòmetre, segurament degut a la crisi. En carni la crisi no ha afectat a la super-rotonda del camí de les escoles, on han estat treballant des d'abans de l'estiu –l' "obra de la Seu", vaja-. Total per fer una torre de Babel truncada amb base de terra, on ni tan sols han plantat gespa. Això sí el pressupost ha donat per posar una placa

commemorativa de la inauguració, per part d'un il·lustríssim d'infraestructures de la Generalitat i de l'alcalde Domingo.

Ara caldrà posar-se a netejar la rotonda del camí Peníscola, terrosa i desastrada, amb dues palmeres esquifides i una soca d'olivera mig seca. O, pot ser, els de l'ajuntament de Benicarló han pensat que, amb l' "adorno" del plafó publicitari de la Generalitat Valenciana, ja n'hi ha prou.

Capaços són.

Marc Antoni Adell

RIP

Que descansen en pau Don Manuel. El quasi nonagenari polític, exministre de Franco i fundador d'AP ha passat a millor vida. Encara que caldria afegir allò de "Déu l'haja perdonat", ni que siga perquè ell mai no se'n penedí de la complicitat activa amb el règim del dictador, que es cobrà milers i milers de víctimes durant la guerra civil i en l'espantosa postguerra.

Els que sembla que no tenen dret a descansar en pau, són tantíssims executats pel règim franquista, que encara es troben soterrats per les "cunetes" i, en haver-se fet un tímid intent de recuperar les seues despulles i dignificar la seua memòria, la maquinària de l'Estat –democràtic?– ha estroncat la iniciativa i processat el jutge –Garzón– que ho impulsà.

Heus ací la transició "modèlica" que hem tingut la (di)sort de protagonitzar.

Marc Antoni Adell

La petxina de sant Antoni

GENER 2012

La forta ploguda va acabar amb la nit de sant Antoni. Al haver-se ajornat la festa, alguns van veure truncades les seves expectatives i optaren per fer la torrada a l'hostal 24h.

Al dia següent el metge va tenir que assistir a una hostessa de color que havia estat tarrant tota la nit. Amb la calor, presentava un quadre inflamatori en la part baixa de l'abdomen. El doctor, mentre receptava un tònic hidratant, va recordar-li el costum local de menjar petxines negres per Sant Antoni. Aquest fruit de mar, al passar-se tomba i tomba per la brasa, queda sangós i, per al benicarlando es una mostra de hombría fer-li un tast la nit de la foguera.

Dr. Climent

LLIURAMENT DEL CAVALLET DE LA RIFA SE SANT ANTONI

text i foto CONFRARIA SAN ANTONI BENICARLÓ

El diumenge, 22 de gener els Presidents i la Dama de la Confraria, Núria Vidal, van fer lliurament del cavallet de la Rifa de Sant Antoni, a la Senyora Soledad Montañés Sales, que amb la butlleta amb el numero 1.500 va ser l'agraciada. Durant els propers dies es farà també lliurament de la cistella, del número 4.577, que encara està exposada a la botiga d'Electro Hiper Europa. I encara està per aparèixer la butlleta premiada amb el porquet, amb el numero 3.370 i recordem que el numero reserva és el 1.256. Aprofitem per felicitar a la ciutat de Benicarló, per la seua extraordinària participació i mostrem el nostre agraïment a totes aquelles persones i entitats que ho possibiliten. Visca el Pare Sant Antoni.

EDITORIAL

Retalla... que no queda res

Així podríem començar aquesta història de terror a la que ens ha abocat la incompetència, *xorrisseo*, negligència i fariseisme de la nostra classe política popular. Sabem que no és bo generalitzar, ho sabem, però de la mateixa manera també sabem que a aquesta situació tan dramàtica no s'ha arribat, precisament, per com han gestionat els recursos públics la gent del carrer. A la gent del carrer, si de cas, i amb tota la raó, sé li pot atribuir una mena de passotisme social (haver-nos fet viure en una bombolla fictícia té aquestes conseqüències) pel fet que haja disposat a una urna una papereta que donava dret al polític a governar-nos. Uns polítics que ens han fet caure en la més amarga de les desesperances i que han defraudat, de totes, totes, el compromís social que d'ells es pressuposava.

Salvant aquest acte, a partir d'ací la responsabilitat recau únicament i exclusivament en aquells que han tingut, tenen, i si tots no hi fiquem remei, tindran, les regnes de la nostra destinació. I això, sens dubte, és una pessima notícia vits els antecedents.

Ja diuen que l'home és l'únic animal que entropessa dues vegades en la mateixa pedra. Bé, dues... o dues dotzenes si

mirem amb perspectiva com estem. I que vol dir això? Doncs, molt senzill, que no ens podem refiar de la classe política actual. Que cal un canvi de rumb radical en aquesta societat patètica, il·lustrada, i abandonada al meninfotisme patrocinat pel capitalisme salvatge, que ens va endormiscar primer amb un estar del benestar fictici, i que ens ha aborrallonat finalment.

Cal un canvi ja! Cal que la política recupere la seua essència aristotèlica, cal que torne a la seua autèntica definició d'aquella activitat humana que té com objectiu governar o dirigir l'acció de l'estat en benefici de la societat. En benefici de la societat!

És evident que Aristòtil, com a pensador, i també visionari polític, no podia preveure quins serien els depredadors polítics de la nostra època (difícil, al 384 a C, encara que ja ens hagués agradat), que tot i no que dilucidien les seues diferències a espasades, són més subtils, no per això tenen menys escrúpols per a deixar sense res a qui ja no en té.

I és per això que cal eixe canvi radical que retorne la política a la seua essència, però adaptat a la nostra època, on el malbaratament dels diners públics, xacra dels nostres polítics, tinga responsabilitats penals. Mentre no tinguem penes de presó pels qui malbaraten els fons públics no ens en sortirem.

Per què, al final, quan no quede res de la mamella pública i tampoc del funcionariat, a qui és molt fàcil retallar-li, que farem? Què la gent es faça l'harakiri públic?

En les nostres mans està tallar, que no retallar, de soca-rel aquest deficiaci al que ens ha portat la corrupció galopant del nostre sistema polític. Però cal actuar ja... i amb contundència. No ens juguem el nostre futur ens juguem el futur de les properes generacions.

Avança el CAT-VAL tennístic benicarlando

text i foto VICENT FERRER

Setmana rere de setmana el Cat-Val de Benicarló va avançant i les joves promeses del Club de Tennis Benicarló van passant rondes i demostrant que volen seguir millorant. Durant el passat cap de setmana s'ha disputat l'altra meitat de la primera ronda, ja que la durada d'aquest torneig ronda entre quatre i cinc setmanes. Així trobem als ja "veterans" de l'escola de tennis de Benicarló, com Diego Sánchez que ja està classificat per a la segona ronda.

L'aleví masculí, Víctor Segarra no va tenir problemes al vèncer al seu adversari per 6/1 i 6/0; una de les grans promeses en alevins, Gerard Guimerà, amb un tennis impol·lut i de gran elegància malgrat la seua curta edat, no donava opció al seu contrincant, amb un doble 6/0. En infantils, Adrián Comes, gran favorit en el torneig, no va defraudar i va demostrar que cada dia es troba millor, adjudicant-se el partit per 6/0 i 6/3; Albert Alberich guanyava per doble 6/0, demostrant el seu gran nivell tennístic. En cadet masculí, Luis Marzá després d'un dur i gran partit va emportar-se el partit en el tercer set per 5/7, 6/3 i 6/3, passant així a la segona ronda. Finalment, en absoluts, Carlos Febrer veterà en aquests tornejos, va passar a la següent ronda sense problemes al guanyar per un doble 6/0.

Amb menys sort, sense poder passar a la segona ronda,

Daniel Moya en la categoria de benjamí, al perdre per un ajustat 6/2 i 7/6. En infantils Samuel Giner després de lluitar molt se li escapava el partit per 6/1 i 6/3 i en cadets Andy Yang i Pablo Mantilla, nous en la competició van perdre per 6/0 i 6/0 després del seu primer contacte amb la competició.

La pròxima setmana es disputaran els partits de segona ronda, tant en masculí com en femení i donarà començament el quadre B, en el que participaran tots aquells que no van passar la primera ronda del torneig.

CARXOFA I PANISSOLA

Carxofa: per el professorat dels nostres centres públics que, tot i les retallades que reben per part d'una administració autonòmica que no paga, ací continuen donant el millor d'ells mateix perquè els nostres fills i filles tinguen una educació de qualitat. Només podem que donar-los les gràcies.

Panissola: per a la nostra administració autonòmica, deutora de tanta gent, que ha dilapidat tots els recursos públics i ara pretén sortir-se'n de rosetes rebaixant el sous al seus treballadors. Si el sistema està podrit, per molt que retallen, no hi haurà prous diners per tapar tots els forats que les rates han dixat al anar-se'n. I per desgràcia no anirà ningú a la garjola! Increïble el que passa en este país!

Dir. Hon.: CRISTINA GARCIA
Consell de Redacció:
 NATALIA SANZ, FRANCESC DEL CASTILLO, TONYO FIBLA,
 JOAN GREGORI, JOSEP M. SAN ABDON I RODOLFO SERRANO

Edita
 Associació Cultural la Feram de Benicarló
 C/ Sant Francesc, 95
 Casal Municipal
 12.580 Benicarló FAX: 964.47.56.98
 laveubenicarlo@terra.es

Amb el suport
 ACADEMIAVALENCIANA
 LENCIA
 ANADON
 LALLE
 NGUA

COL-LABORA: Conselleria d'Educació de la Generalitat Valenciana
Col·laboradors: PERE BAUSA, JOAN HERAS, XAVIER BURRIEL, NATALIA SANZ, CARLES LLUCH, RAMON PARIS, JOSEP V. TAUS, TOLITO, JORDI MAURA, JESÚS MAESTRO, G. SEGARRA, VICENT FERRER, J.M. SANABDON, DR. CLIMENT, ROBESPIERRE I EL SAMARUC
Administració, subscripcions
 © COPISTERIA GRÉVOL
Dipòsit legal/ CS-193-2004
Imprimeix/ GRÉVOL, Sant Blai, 2
 12580 Benicarló Tel. 964 475698

La Veu respecta la llibertat d'expressió. La responsabilitat de les opinions és de qui signa l'escript. La Veu es reserva el dret d'acurçar els textos que sobrepassen les 20 línies. Els articles hauran d'anar signats amb nom, adreça i número de DNI, encara que podran aparèixer amb pseudònim.